

Slab rad sindikalnih podružnica na državnim ribnjačarstvima NRH

Državna ribnjačarstva su poduzeća republikanskog značaja za uzgoj plemenitih vrsta slatkovodne ribe. Kako je u današnjoj situaciji riba važan prehrambeni artikl kao zamjena za meso, a produkcija ribnjačarstva znatna (cca 170 vagona godišnje), to je, da bi se ostvarila maksimalna produkcija, potrebno ne samo najveće zalaganje i organizatorski rad rukovodioca i stručnog osoblja, nego i maksimalno zalaganje čitavog radnog kolektiva, koji mora biti svijestan veličine i odgovornosti zadataka koji se pred njega postavljaju.

Da bi se ta veza između uprave poduzeća i radnog kolektiva postigla i održala u cilju povećanja produkcije i poboljšanja kvalitete rada — potrebno je u poduzeću imati dobro organizovanu, jaku i agilnu sindikalnu podružnicu.

No baš te su, nažalost, u tim našim poduzećima zanemarene i vrlo slabo organizovane. U pet poduzeća postoje, doduše, oformljene sindikalne podružnice, dok na ribnjačarstvu Pisarovina nije niti oformljena. Ali i te postojeće organizacije ne predstavljaju niti izdaleka ono, što bi u stvari trebale predstavljati: vezu između uprave poduzeća i radnog kolektiva, u svrhu poboljšanja rada, te uklanjanja nedostataka u borbi za ostvarenje i premanjenje proizvodnih zadataka. Umjesto da one predstavljaju podršku upravama poduzeća i da prenose sve direktive na radne mase, da budu agitatori i inicijatori svih radnih akcija, takmičenja, kulturno-prosvjetnog rada i života svog radnog kolektiva — svim tim pitanjima i problemima one posvećuju slabu, ili — u većini slučajeva — nikakvu pažnju. A da se i ne govori o brizi za ljude, o njihovom životu, snabdijevanju, stanovanju, itd.

Evo nekoliko primjera:

Sindikalna podružnica ribnjačarstva Poljana ne održava sastanke mjesecima, a kad ih održava, nisu dovoljno pripremljeni. Tretiraju se, manje-više, sitnice, dok se u glavne probleme ne ulazi. Kulturno-prosvjetni rad nije nikakav. Od vremena do vremena pročita se poneki prigodni referat, koji se dobije od MSV. Ideološko-politički rad nikakav.

Sindikalna podružnica ribnjačarstva Našice kritikuje na sastancima direktora, jer nije dao kola nekoj dru-

garici svog namještenika, za obavljanje privatnih poslova. To i takovi problemi tretiraju se kao najvažniji. Tajnik podružnice orgulja u crkvi i za božić ne dolazi tri dana na posao, umjesto da agitira među radnicima da svi dođu. Naravno, da se od takove podružnice ne može očekivati velika briga za uspjeh poduzeća.

Sindikalna podružnica ribnjačarstva Grudnjak je potpuno pogriješno shvatila svoj zadatak i svoje kompetencije. Ona raspolaže fondovima poduzeća, bez ikakova prethodna savjetovanja sa upravom poduzeća. Gubi se također u sitnicama, dok se krupni problemi zapostavljaju.

Slično stanje je i na ribnjačarstvu Zdenčina.

Od svega ovoga treba izuzeti Sindikalnu podružnicu ribnjačarstva Končanica, koja je prilično sređena i dosta dobro radi, iako i ona imade dosta nedostataka, naročito u pogledu kulturno-prosvjetnog i ideološko-političkog rada.

Kao što se iz ovo nekoliko primjera vidi, ove Sindikalne podružnice zauzimaju prema upravama poduzeća neki opozicioni stav, kao u doba kapitalizma. Tu se često harangira i intrigira, dok se najvažniji zadaci zanemaruju.

Pitamo se: tko je kriv, da je stanje ovakovo i da se još do danas nije popravilo?

Krivi su u prvom redu direktori poduzeća, koji nisu znali, niti pokušavali služiti se svojim sindikalnim organizacijama, nego su sav posao natovarili na sebe same.

Kriva su u drugom redu MSV i KSV, pa i sam Savez poljoprivrednih radnika, koji tim podružnicama nisu posvećivali dovoljno pažnje, niti im pružali pomoći.

To je, eto, bilansa sindikalnog rada na našim ribnjačarstvima za 1948. god. — ito pasivna bilansa. Samim tim, postavljaju se u 1949. god. pred sve mjerodavne faktore veliki zadaci: srediti te podružnice, učvrstiti ih organizaciono, davati im direktive za rad, pružati im stalnu pomoć i provoditi češću kontrolu nad njihovim radom. Samo na taj način moći će se postići, da se te podružnice uzdignu na onu visinu, na kojoj se nalaze Sindikalne organizacije naših industrijskih poduzeća.

Zagreb, 31. XII, 1948.

Zlatko Livojević

Srpsko biološko društvo u Beogradu radi na unapređenju ihtiologije

U svoj program rada unelo je Srpsko biološko društvo popularisanje prirodnih nauka i stručno usavršavanje svoga članstva. U tu svrhu održavaju se javni sastanci i priređuju se izleti.

Na javnim sastancima bili su iznošeni raznovrsni referati a među njima i dva iz ihtiologije. U jednome referatu govoreno je o postanku rasa ohridske pastrmke, u drugome referatu bilo je izneto biološko uništavanje golubačke mušice i njezinih larvi od strane riba u Dunavu.

Kao što dosada javni sastanci bili organizovani, tako je bilo organizovano i nekoliko ekskurzija u bližu i dalju okolinu Beograda. Jedna takva ekskurzija bila je

organizovana i na ribnjake u Ečki. Ovoj ekskurziji uglavnom su prisustvovali profesori biologije beogradskih srednjih škola u društvu profesora i asistenta Zoološkog Zavoda Beogradskog univerziteta i stručnog osoblja Glavne direkcije ribarstva za Srbiju.

— Po blatnjavom terenu uz slaba saobraćajna sredstva teško je bilo stići sada u ovogodišnje doba do poznatih ribnjaka u Ečki. Ali ipak, kada se tamo stiglo, imalo se izvesno zadovoljstvo posmatrati te velike ribnjake i u njima dobro ugojenu ribu. Još je bilo veće zadovoljstvo kada se vidjelo da i nauka posvećuje ribnjacima veliku pažnju, pa se stručnjaci interesuju na terenu i načinom uzgajanja ribe i parazitima koji tu ribu napadaju.